

SZEMFÜLES

A PAKSI BEZERÉDJ ÁLTALÁNOS ISKOLA LAPJA

2020/2021-es tanév I. szám

2020

Üdvözlét az olvasóknak

A bezerédjsek immár 30 éve lapozgathatják az iskolaújságot, a Szemfülest, melynek címlapját iskolánk egykori rajztanára, Bencze Barnabás tervezte. A lap elindítója Kernné Magda Irén, vagy ahogy a paksiak és egykori tanítványai emlegetik: Buksi néni. Nekik köszönhetjük, hogy az újság három évtizede dokumentálja a Bezerédjben történeteket, és lehetőséget ad a tehetségek és az újságírás iránt érdeklődők bemutatkozására.

Ez az év ugyan próbára tett bennünket, de szeretnénk, ha iskolánk médiumai, a rádió és az újság továbbra is működjenek.

A tehetséggondozáson túl fontos feladat a közösség összetartása is. Mostani lapszámunkban valamennyi osztály megtalálja majd az osztályképét, ami a karácsonyi iskolavideóhoz készült, melyet a 7. b-s Fülöp Botond vágott össze. A videó a honlapon (www.bezeredj.hu) és a Facebookon is megtekinthető.

A tartalomból:

- JÁRVÁNY IDEJÉN
- KORONAPLÓ
- BEZERÉDJSEK 2020/21.
- MÁS VIZEKEN
- EGY FENYŐFA ÉLETE
- ALKOTÁSAINKBÓL
- KARÁCSONYRA
HANGOLVA

Szemfüles - a Paksi Bezerédj Általános Iskola lapja
2020/2021-es tanév I. szám
Paks, 2020. december 18.

Az I. lapszámot szerkesztették:
Pécsi Nóra, Gáspár Bálint, Kiss Nimród, Vajda Viktória,
Kovácsné Pál Krisztina, Fallerné Krasznavölgyi Eszter

A lap címének rajzát Bencze Barnabás készítette.

PANDÉMIA*, a szó, amit nem akartunk megtanulni

*A **pandémia** (görög παν pan, „mind” + δῆμος demosz, „nép”) olyan fertőző betegség okozta járvány, amely sok embert fertőz meg nagyon nagy területen, akár több kontinensen vagy világszerte. Hivatalosan az Egészségügyi Világszervezet (WHO) hirdethet pandémiát. (Forrás: Wikipédia)

2020 a koronavírusról szól. Tavasszal egyik napról a másikra kellett karanténba vonulnunk, megtanultunk használni egy csomó digitális eszközt, ki se dugtuk az orrunkat otthonról. Valljuk be, ez nem hiányzik azért. Igaz, a tanév eddigi része sem volt hagyományosnak mondható: majdnem minden kimaradt belőle, ami az iskolai életet vidámabbá, színesebbé teszi.

Karácsonyra elkészült az iskolavideónk, ebben összegyűjtöttünk pár elgondolkodtató adatot, a következő oldalon néhány képkockát ki is emelünk belőle.

16 hete járunk iskolába

Közel tízezer kijavított dolgozat a felsőben

Tíz betűt ismerünk az elsőben

33 300 elhasznált maszk

97 liter kézfertőtlenítő gél és szappan

410 tekercs papírtörölő

401 gyerek és 49 felnőtt közös munkája a mindennapokban

Mindenki máshogyan kezelte a járvány okozta helyzetet. Olyan intézkedésekkel, érzésekkel találkoztunk, amilyenekkel 2020 előtt sohasem.

Az elmúlt tanév Bezerédj-díjasa, *Pécsi Nóra* úgy gondolta, naplóban örökíti meg ezeket a napokat. Naplójának a *Koronapló* címet adta, ebből olvashattok most részletet.

KÉP: Pixabay

2020. március 17. kedd (50 hivatalos fertőzött Magyarországon)

Ez az a nap, amikor minden cuccom kijött azokon a kapukon, talán örökre. És ez a gondolkodásmód kicsit megijeszt, hogy őszintén szóljak. Ki gondolta volna, hogy ezt az épületet egyszer hiányolni fogom? Jó, azért egy darabka belőlem mindig is szeretett ide járni. Amíg a sulis előtt vártam anyára (mert a gyerekek nem mehetnek be), addig összefutottam a Petráékkal. Még egy jó ideig utolsó ölelést adtam neki.

Néhány tanár nagyon igyekszik, amelyik diákot érdekl, az is, de ez így sem elég. Egyszerűen lehetetlen. A KRÉTA folyton leáll - már ha egyáltalán be tudsz lépni -, rengeteg a házi feladat és az alkalmazás, amit le kell tölteni és megtanulni használni. Már külön mappát is csináltam az iskola miatt letöltött alkalmazásaimnak.

2020. március 19. csütörtök (73 hivatalos fertőzött Magyarországon)

Ma kimentem az utcára. Napok óta először. Még szokjuk ezt a rendszert a sulival, de idővel jobb lesz. Nem teljesen jó, de jobb. Szóval ma elmentem a tesómmal, Dorkával kifizért a boltba. Nagyjából üres volt a főutca, de a boltokban még mindig sokan voltak. A pékség előtt kint volt egy olyan tábla, hogy egyszerre csak három vásárló lehet bent. Ilyenkor még inkább rá jövök, hogy mi is történik mostanság. Egy világjárvány közepén élünk, és ez egyre csak terjedni fog. Teljesen mindegy, mit csinálunk: előbb vagy utóbb mindenképpen teljesen beér az országba. (...)

Kint voltunk jó két órát. Mióta elkezdődött ez az egész, ez volt a leghosszabb idő, amit kint a szabadban töltöttem. Közben hívott a mama: már most nagyon hiányzunk neki. És a mindig erős mamát nagyon nehéz volt így hallani. Ha nem ismered, olyan mintha minden oké lenne, de én ismerem, és lehetett hallani a hangján a fájdalmat és a magányosságot. Félreértés ne essék, jól megvannak a papával, de a gyerekek és unokák nélkül lenni más, pláne úgy, hogy nem tudod, mikor találkoztok legközelebb.

2020. március 20. péntek (85 hivatalos fertőzött Magyarországon)

Ma van apukám születésnapja. Ezt mindig úgy ünnepeljük, hogy vagy aznap tudunk találkozni, vagy az azt követő hétvégén bepótoljuk. Na, hát ez idén sajnos nem így lesz. És még ki tudja, meddig nem találkozhatunk nyugodtan. Úgyhogy csak felhívtam. *Majd jövőre...*

2020. március 22. vasárnap (131 hivatalos fertőzött Magyarországon)

Ma nem mentünk a mamáékhoz ebédelni. Nagyon furcsa volt. Minden vasárnap megmosolyogtat egy-egy, vagy akár több családtagom. De most nem ez volt. Annyira nem is voltam éhes. Nem is volt olyan finom az ebéd, mint a mamáé. Anya nagyon jól főz, de azért a híres mama főztjétől messze van.

2020. március 24. kedd (187 hivatalos fertőzött Magyarországon)

Ma megint a már szokásosnak számító rutinomat követtem. Felkeltem nyolckor, reggeliztem, felöltöztem, fogat mostam és elkezdtem az iskolai dolgaimat. Ma megint nagyon sok volt, de délutánra készen lettem egy kis segítséggel a barátaimtól. A fél délutánt végigbeszélgettük és segítettünk egymásnak. *Pont, mint a suliban.* Csak az a különbség, hogy nem vagyunk ott.

2020. március 31. kedd (492 hivatalos fertőzött Magyarországon)

Annyira sok dolgom volt ezen a keddi napon, hogy csodálom, hogy egyáltalán még neki tudok állni írni. Végülis, még 3 és fél óráig ez a nap van, még sok időm van... De egyébként a napom dióhéjban: videochat, tanulás, ebéd, tanulás, dob, tanulás, vacsora, és most megint itt ülök a gépnél és írok, amíg nem kell fürdenem, mert még utána is tanulnom kell. Szóval mára csak panaszkodás van a menün, sajnálom. Jó éjszakát. Vagy ki milyen napszakban olvassa.

2020. április 24. péntek (2383 hivatalos fertőzött Magyarországon)

Ma nem keltem fáradtan, de annál inkább lustán. Semmi kedvem nem volt ma leckéket csinálni, mert teljesen úgy érzem magam, mintha szombat lenne, de hát nincs. Délben öltöztem fel, és fél tizenegykor reggeliztem. 10 óráig az ágyamból sem keltem fel. Szerencsére a nyelvtan feladat nagyon jó volt, és egy kicsit feldobott még a reggelim előtt. De itt ülök fél kettőkor, és még csak a nem visszaküldős nyelvtant és a fele angolt csináltam meg. Ez még nem is lenne akkora baj, de még mindig csak itt ülök, és írok ahelyett, hogy csinálnám a fizikát. Szóval most hív a kötelesség.

2020. május 3. vasárnap (2998 hivatalos fertőzött Magyarországon)

Május első vasárnapja van, tehát anyák napja. Ezért anyát most azzal lepjük meg, amivel minden nap kéne: jól fogunk viselkedni. Ja, meg azt sem hagyom ki, hogy reggel a Dorkával egyszerre mentünk ki, és megrohmoztuk anyát egy óóóriási öleléssel. A mamát pedig egy doboz macaronnal ajándékozzuk meg, amire az egyikre anya, 3-ra pedig mama van írva, hogy szimbolizálja anyát és az ő oldaláról a három unokáját. Ezt majd délután fel is visszük hozzá, de persze csak másfél méter távolságból adjuk oda. (...)

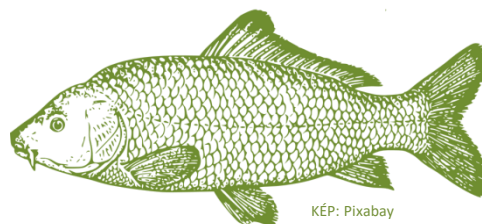
Nagyon jó volt a mamával végre beszélgetni egy kicsit. Végre találkoztunk! Nagyon rossz kihagyni ennyi ideig a vasárnapi ebédet. És ha belegondolok, már vagy 7-8 hete nem voltunk ott úgy, ahogyan szoktunk. Úgyhogy nagyon jólesett.

(FOLYTATÁSA KÖVETKEZIK...)

Gáspár Bálintnak, a 6. b osztály nagy horgászának garantáltan vírusmentes írását ajánljuk most figyelmetekbe:

Bojli; Pontyhorgászat

Előjáróban: akik horgásznak, hallhattak már erről, sőt, biztos, hogy hallottak már róla. Ebben a horgászatfajtában a halat sosem hozzuk el, és olyanokat is használnak, mint pontypaplan, (nem úgy kell elképzelni, hogy egy 2-3 méteres paplan) pontybölcső és legalább 1,5 méter átmérőjű merítőszák.

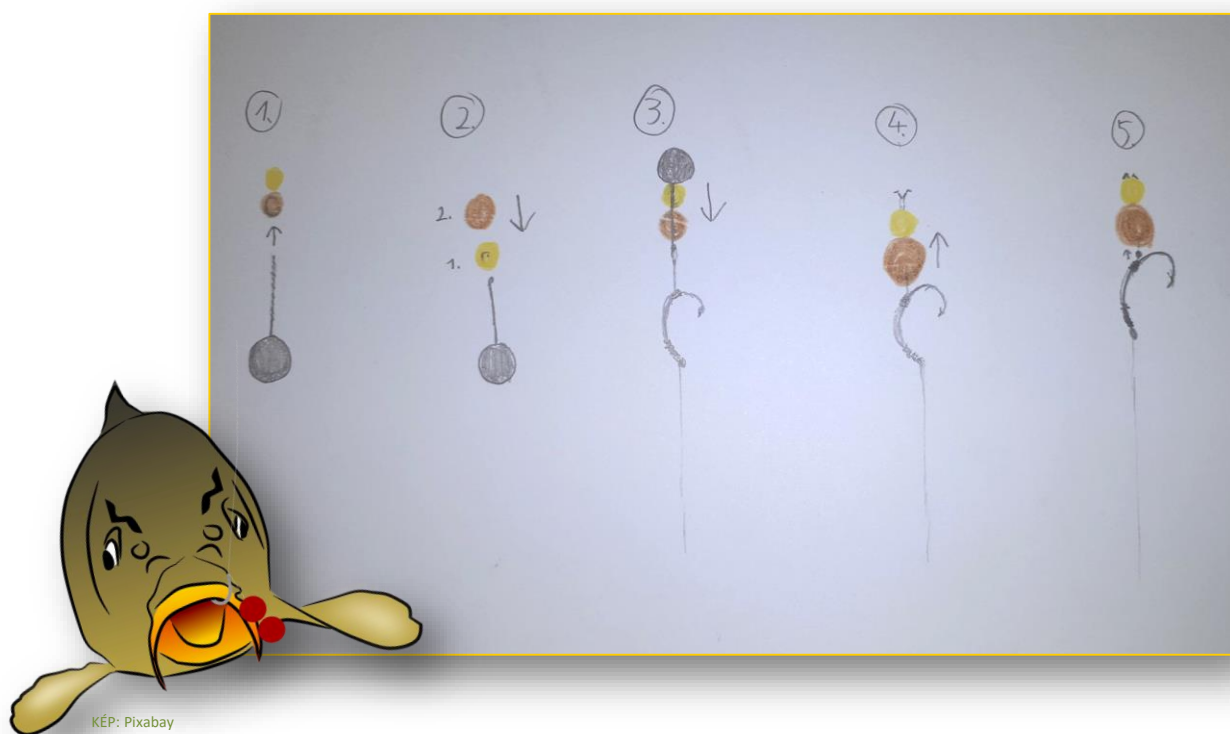
Ehhez a horgászathoz rengeteg idő kell. Sokszor 1-2 hetet is eltöltenek a horgászok a vízparton.

Ez nagyon költséges horgászatfajta. Gyakran eléri egy bot és orsó összege a 60.000 Ft-ot is. Nem mellesleg, ehhez rengeteg csali, etetőanyag (erről majd később beszélek) és persze egy otthonosan berendezett sátor kell. Nagyon megmutatkozik, hogy nagyban különbözik a többi békés halhorgásztól. A bottartó sem a megszokott beszúros, hanem úgynevezett rod-pod.

Ebben a fajta horgászatban előfordulnak 10 +-osak, 20 +-osak, de nagyon ritkán még 30 kg feletti fogások is. Azért azt hadd említsem meg, hogy a világrekord, amit Magyarországon fogtak, egy több mint 51 kg-os ponty volt.

Most hadd ejtsek szót a technikákról, csalikról. Ugye, amivel elsősorban horgászunk, az a bojli és ennek a kiegészítői, amik lehetnek pop-upok, wafterek.

Ezt szokatlan módon nem a horgon, hanem egy úgynevezett hajszáelőkén találunk, ami így néz ki:

Ezt egy fűzőtű segítségével oldjuk meg. Itt etetőkosarat se használunk, helyette egy 100-180 g-os ólmot mivel itt gyakoriak a 100 m feletti dobások, és itt már nem áll helyt egy hagyományos kosár.

Amiket az előbb említettem (pop-up-ok és wafterek), azokra azért van szükség, mert a halak változóan esznek, és amikor csak csipegetnek, az a jó, ha ki van könnyítve a csali, mert könnyebben felszívják a csalit; illetve, amikor arra is szükség van, hogy a fenéktől 10-20 cm-re emeljük a csalit. Ilyenkor kell, hogy a csali körül legyen egy kupac kaja, vagy, ha az adott tavon nem engedélyezett semmilyen mechanikus etetőeszköz, akkor a megoldás a PVA zacskó, ami a vízbe érve egy-két percen belül elolvad.

Ennyi lett volna a bojlis horgászat "RÖVIDEN", és még nem is mondtam el mindent.

Nekem volt már szerencsém ilyen módon horgászni, érdemes kipróbálni!

Van, amikor a magyartanár mást olvas, mint amire számított, és a meglepetéstől nem bánja. A 7. b-s *Kiss Nimród* a fenyőfák titkos világát mutatja meg nekünk.

Egy fenyőfa élete

Egyszer, egy tavaszi napon, szép napsütésben megszülettem... vagyis kinőttem. A nevem Peti, a fenyőfa. Munkám az, hogy titkosügynök vagyok az EFC-ben (Egyesült Fák Clánja).

Ma egy küldetésre megyek a Himalájára, mert egy veszélyes favágó lakik ott. Ja, és melleleg az ügynök nevem Voyage P11 GT (Generális Titkosító), barátoknak csak Eleven [ilevön]. El is kezdek készülni, mert megkaptam az információkat és az álcám. Álca alatt azt értem, hogy átváltozom emberré, mert ez a GT-knek a szuperképességük. Siessünk, ne hogy elszökjön!

- Elmesélek egy sztorit, mert hosszú lesz az út - szóltam.

- Ne! - kiáltotta a hallgató.

- Mért ne? - kérdeztem.

- Meséld el az életed! - kérte.

- Mért is ne? - válaszoltam.

Na, amikor megszülettem, pici, gyenge fácska voltam. De telt-múlt az idő és 8. növési rohamomban elértem a 20,25 méteres magasságot (az átlag 15 m!), utána elkezdtem a törzsemet erősíteni: 2 év alatt 2 és fél öles lett a törzsem! Ezért is (a jó fafizikumom miatt) fogadták el az ügynöki pályázatom.

4 évig tanultam, 3 évig dolgoztam és most itt vagyok (a legtöbb fa ügynök 2 év előtt már eltávozik valamilyen módon, pl. kirúgják vagy kivágják ☹).

Megérkeztünk, innentől nem mehetünk kocsival. Vigyázz, innentől veszélyes a terep!

- Elkezdünk mászni, bírni fogod? - kérdeztem.

- Igen - felelte.

- Rendben, ez 200 méter függőleges mászás lesz, induljunk! - intettem.
- Hajrá! - kiáltotta.
- Fent vagyunk! - ordítottam.
- Végre! – harsogta vissza.
- Innentől extrém veszélyes a terep! Óvatosan!
- Meglátott minket! - suttogtam.
- Engem csak akkor ölhetsz meg, ha kiállod a három próbám! - ordított felém.

Neki is vágok azoknak a próbáknak. Az első próbám parkour láva fölött! Na, kicsit megégtem, de megvan.

Mi a második? Le kell győznöm Einstölgyet sakkban! Lehet, agyilag meghaltam, de megvan!

Mi a harmadik? Le kell győzzem az egyketted fejű sárkányt. Huh, ez hosszú volt. De annyi szent, a következő embernek csak egynegyed fejű sárkányt kell legyőznie.

- Na, favágó, lássuk, mire vagy képes! Csattogtak a kardok, balták. Nagyon megsebesített. Ám egyszer csak ő is meglepődve rogyott össze a hirtelen támadt fájdalomtól:
- Micsoda, hogy öltél meg, csak egyszer vágtál meg! - nyögte utolsó szavát.
- Barátom ezt idegméregnek hívják! - kacagom. Látszik, hogy nem volt még dolgod ilyen alaposan kiképzett ügynökkel!

A veszély elmúlt, ideje hazamenni, a munka letudva. Én Peti, vagyis Eleven voltam, talán egy másik sztoriban még találkozunk! Viszlát, barátom!

KÉP: Pixabay

A 7.b osztályos Vajda Viktória írása már egy valóságosabb fenyősort mutat meg, és a karácsony hangulatát is elhozza nekünk.

Egy fenyőfa élete

Örökzöldként jöttem a világra, egy fanevelde lakójaként, nagyon sok hozzám hasonló, már-már egyforma társammal együtt.

Rokonaim Skandináviától egészen a trópusi őserdőkig megtalálhatóak. Az én és tágas családom tűleveleinek, fiatal hajtásainak felhasználásával illóolajok állíthatók elő, melyek nemcsak illatukkal, hanem sokoldalú gyógyhatásukkal is jeleskednek, az emberiség legnagyobb örömére.

Lombkoronánk lakóhelye és téli menedéke lehet kisállatoknak, rágcsálóknak, és erdei madaraknak is. Az általunk termelt gyanta sokrétűen felhasználható gyógyhatású készítmények előállításánál vagy kozmetikai célra is. Illatunk jellegzetes, semmivel össze nem téveszthető.

Bár a zöld színünk örök, de a létünk nem. Távoli rokonaim kivágásuk után, bizonyíthatják sokoldalú felhasználhatóságukat tetőszerkezetek, fal- és padlóburkolatok, nyílászárók, óvodai játszóterek, köztéri padok készítése során. Persze ennél sokkal nagyobb a felhasználási terület.

Csak remélni merem, hogy az ő elvesztésükkel hosszú évtizedekig leli örömét az emberiség az elkészült tárgyokban.

Az én és népes családom, valamint a más fafajták által előállított oxigén alapvető követelménye a földi létnek, ezért jó lenne, ha az emberiség tudomásul venné, hogy SZÜKSÉGE VAN RÁNK.

A tél beálltával több faneveldei lakótársam földlabdával együtt költözött el tőlünk, hogy a jelenlétükkel meghitté tegyék a karácsonyt. Szépen felöltöztették őket csillogóbbnál csillogóbb gyöngyökkel és gyöngysorokkal. Az ünnepek lejártával a földlabdának köszönhetően esélyt kaphatnak a további életre.

Ebben a sorsban és a gondoskodó emberi kezekben bízva élem mindennapjaimat. Köszönöm, hogy lehetek!

ISKOLÁNK IGAZGATÓNŐJÉNEK KARÁCSONYI GONDOLATAI

Kedves Kollégák! Kedves Gyerekek!

Rendhagyó tanév az idei, a vírus sajnos mindent megváltoztatott. Amikor szeptemberben elkezdtek a tanévet, nem tudtuk, vajon meddig járhatunk iskolába. Nem tudtuk azt sem, melyek lesznek azok a hagyományos események, amelyeket meg rendezhetünk. Így sajnos sokkal kevésbé volt változatos az idei tanév, mint máskor szokott. A tanítási órákon kívül semmilyen szabadidős programunkat nem tarthattuk meg, így elmaradt mindjárt a tanév elején a sportágválasztó, aztán szép sorjában gyakorlatilag minden. A jelenlegi 8. évfolyam már talán nem is tudja számon tartani, hányszor ütemeztük át a „Határtalanul!” kirándulást. Elmaradtak a sulibulik, a német nemzetiségi hét rendezvényei, köztük a lámpás felvonulás; nem járt nálunk a Mikulás, nem a szokásos módon került megrendezésre a Mikulás-vetélkedő sem, és az angol teadélután is elmaradt. Az iskolai ünnepélyek és megemlékezések is csak rádión keresztül jutottak el hozzátok. Sajnos már azt is tudjuk, hogy biztosan nem lesz sítábor, alapítványi bál és ausztriai tábor sem.

Mindezek helyett azonban szokatlanul szigorúnak tűnő szabályokat kell betartanotok. Annak eredményeként, hogy most már szinte minden tanuló fegyelmezetten hordja a maszkot, a mai napig járhatunk iskolába. Bizonyára ti is

hallottátok, hogy mennyi iskolának a bezárására került sor, mennyi megbetegedés fordult elő országszerte. Szeretnék Nektek köszönetet mondani, hogy legtöbbször betartottátok az iskolai házirendben előírt szabályokat így együtt vigyáztunk egymásra. Köszönöm továbbá a takarító néniknek a folyamatos fertőtlenítést, azt, hogy biztosítják számunkra az iskolaépület folyamatos tisztaságát, vírusmentesítését. Kérlek Benneteket, becsüljétek meg Ti is munkájukat azzal, hogy rendet hagytok magatok után a tantermekben!

A tanév során keveset voltunk együtt a tanórákon kívül, ezért készítettünk egy kisfilmet az elmúlt időszakról, amelyet az iskola honlapján és Facebook-profilján is közzéteszünk. Fogadjátok ezt tőlünk karácsonyi ajándékként! Köszönöm szépen Fallerné Krasznavölgyi Eszter tanárnőnek és Fülöp Botond 7. b osztályos tanulónak a film elkészítésében nyújtott közreműködését.

A következő két hét során a várva várt szünetet fogjuk élvezni valamennyien. Kérlek Benneteket, kapcsolódjatok ki, töltsétek sok időt családokkal, ha lehet legyetek sokat szabad levegőn! A négy hónap óta érvényes szigorú szabályokat azonban a szünidő alatt is tartsátok be a közterületeken! Az a cél, hogy mindannyian egészségesen, kikapcsolódva, feltöltődve, vidáman térjünk vissza az iskolába, hogy januárban újult erővel tudjunk hozzáfogni a további munkához! Ehhez a két héthez kívánok Nektek jó egészséget, szép napokat és olyan karácsonyi ajándékokat a Jézuskától, amire nagyon vágytok.

Boldog karácsonyt, szép ünnepeket kívánok valamennyi bezerédjs családnak!

